

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/73/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318201446
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2318201446.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletú C. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpenú procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, dieťa rodičov: E. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. X. Y. XXX, zastúpená V. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/X, V. a H. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/XX, L., zastúpený Mgr. Zdenkom Nováčekom, advokátom, Mandľová 28, Bratislava, o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloletú, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 10. mája 2019, č.k. 22P/27/2018-400, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním zvýšil výživné otca na maloletú C. zo sumy 100 eur mesačne na 130 eur mesačne od 12.02.2018, určil dlžné výživné za obdobie od 12.02.2018 do 30.04.2019 vo výške 438,21 eur, ktoré určil otcovi zaplatiť do 60 dní od právoplatnosti rozsudku, čím zmenil rozsudok Okresného súdu Galanta, č.k. 8C/93/2014-120 zo dňa 03.09.2015 v časti rozsahu vyživovacej povinnosti otca na maloletú a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že matka sa domáhala zvýšenia výživného na maloletú C. zo sumy 100 eur mesačne na 380 eur mesačne od 01.02.2018, keď uviedli, že náklady spojené s výchovou maloletej výrazne vzrástli, keď v roku 2016 začala navštevovať materskú školu, kde náklady sú 40 eur mesačne, každý pol rok 10 eur čistiareň, 20 eur ZRPŠ a triedny fond, každý pol rok hygienické potreby v hodnote 30 eur, potreby do škôlky ako prezuvky, pyžamo 30 eur, výlety maloletej 100 eur, lieky 50 eur, oblečenie 50 - 100 eur podľa obdobia, strava 30 eur. Otec o dieťa nemá žiaden záujem, matke so starostlivosťou o dcéru nepomáha. Otec s návrhom nesúhlasil, uviedol, že jeho príjem sa znížil, žije sám v rodičovskom dome s príjmom 470 eur. Pracuje aj ako fotograf, niekedy aj bez nároku na odmenu, nakoľko má pošramotenú povesť, keď matka maloletej ho ponosila po novinách, pred rokom 2014 bol vyhľadávaným fotografom, teraz od neho klienti bočia. Jeho výdavky mesačne sú 417 eur, inú vyživovaciu povinnosť nemá, raz - dvakrát do mesiaca chodí k psychiatricku, na svoju diagnózu sa nepýta, lebo mu to nerobí dobre, invalidný dôchodok sa nepokúšal vybaviť. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom matky, otca opatrovníka, oboznámením s obsahom listinných dôkazov a zistil, že maloletá C. pochádza z nemanželského vzťahu rodičov, pričom otcovstvo k nej bolo určené rozsudkom Okresného súdu Galanta, č.k. 8C/93/2014-120 zo dňa 03.09.2015, ktorým bola zároveň schválená aj rodičovská dohoda, ktorou bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky, otcovi bolo určené platiť výživné 100 eur mesačne od 12.02.2013. Maloletá sa nachádza v osobnej starostlivosti matky. Navštevuje materskú školu, žije spolu s matkou v prenajatom byte v obci V. X.

Y.. Matka podnikala ako fyzická osoba, pričom za rok 2017 mala základ dane 7.224 eur. Za rok 2018 mala základ dane 4.499 eur. Ku dňu 01.03.2019 pozastavila podnikateľskú činnosť, v roku 2018 reálne vykonávala podnikateľskú činnosť iba do augusta, od 01.03.2019 je zamestnaná v spoločnosti R. s.r.o. ako kadernička, jej týždenný pracovný čas je maximálne 40 hodín a mzda 3 eurá na hodinu. Mesačne na tringeltoch si privyrobí asi 100 eur. Okrem toho od decembra 2017 do júna 2018 pracovala aj v spoločnosti R. XXX s.r.o., kde jej vymeriavací základ dosahoval sumu 58 eur mesačne. Má mesačne výdavky na bývanie 204 eur, elektrinu 20 eur, vodu 10 eur, TV 8 eur, 35 eur internet, lízing na auto 156 eur. Inú vyživovaciu povinnosť nemá. Otec maloletej žije v rodinnom dome v L. vo vlastníctve svojej matky, nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, vlastní osobné motorové vozidlo Porsche Cayne, o ktorom sa otec vyjadril, že je to vozidlo staré a nepojazdné. Otec je zamestnaný v spoločnosti U., s.r.o., L., kde od marca 2017 do decembra 2017 dosiahol priemerný čistý príjem 204,12 eur mesačne, v roku 2018 146 eur mesačne. Vykonáva podnikateľskú činnosť ako fotograf, z daňového priznania za rok 2017 vyplývalo, že zo všetkých zamestnaní dosiahol príjem, z ktorého mal základ dane 4.151,83 eur. Z podnikateľskej činnosti za rok 2017 dosiahol základ dane 960 eur. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 121 CMP, § 62, § 65, § 75, § 78 Zákona o rodine a zistil, že v čase rozhodovania Okresného súdu Galanta v konaní 8C/93/2014 mala maloletá 2 a pol roka, žila s matkou v 3-izbovom byte. Matka bola na rodičovskej dovolenke, poberala príspevok 203 eur. Otec bol od roku 2010 do 31.5.2014 zamestnancom spoločnosti U.. Od 01.06.2014 bol otec zamestnaný v spoločnosti U. s.r.o. Za rok 2014 jeho príjem od všetkých zamestnávateľov bol 4.343,49 eur a príjem z podnikateľskej činnosti vo výške 407,63 eur. Iné vyživovacie povinnosti nemá. Súd dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného bol podaný dôvodne, keďže nástupom do materskej školy sa pomery podstatne zmenili. Vzrástli pravidelné mesačné výdavky, došlo aj k nárastu životných nákladov spôsobených fyzickým rastom maloletej. Od právoplatnosti poslednej úpravy výživného do dňa podania návrhu uplynuli 2 roky a 4 mesiace. Pokiaľ sa týka pomerov na strane otca, súd mal za to, že došlo k zníženiu jeho príjmu zo zamestnania ale nedošlo k podstatnej zmene pomerov čo sa týka celkového príjmu otca, keď v roku 2014 mal celkový základ dane zo závislej činnosti a podnikateľskej činnosti vo výške 4.751,12 eur. Z posledného podaného daňového priznania bol celkový základ dane otca vo výške 5.111,83 eur. Napriek tomu, že podľa potvrdenia od zamestnávateľa sa otcovi znížil príjem, súd rozhodol o zvýšení výživného na maloletú, keď mal za to, že je v možnostiach a schopnostiach otca vzhľadom na jeho dlhoročnú prax fotografa dosahovať príjem minimálne vo výške 850 až 900 eur mesačne, okrem toho otec uvádzal, že má mesačné výdavky vo výške 417 eur, keď do týchto výdavkov zarátal výdavky na bývanie, výživné a splátky pôžičky. Uvádzal, že na ostatné bežné výdavky strava, hygiena, mu zostáva 54 eur. Zároveň uviedol, že sa živí od 18 rokov výlučne sám, okrem úveru, ktorý spláca 61,97 eur a pôžičky od matky vo výške 158,22 eur, nemá ďalší úver. Z uvedených tvrdení otca vyplýva, že jeho príjem musí byť vyšší ako je otcom deklarovaný, nakoľko nie je možné aby z deklarovaného príjmu a deklarovaných majetkových pomerov uhrádzal všetky svoje výdavky. Maloletá má 6 rokov, vzhľadom k veku vyžaduje sústavnú starostlivosť, otec sa na osobnej starostlivosti o maloletú nepodieľa, preto súd pri určovaní výšky výživného vychádzal z ust. § 62 ods. 4 zákona o rodine. Rozhodol o zvýšení výživného počnúc dňom 12.02.2018 na sumu 130 eur mesačne, ktorú považoval za primeranú. Keďže otec neprispieval zvýšeným výživným od dátumu 12.02.2018, do dňa rozhodovania súdu prvej inštancie mu vznikol na výživnom nedoplatok vo výške 438,21 eur, ktorý je otec povinný zaplatiť do 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podal odvolanie otec maloletej. Uviedol, že u maloletej došlo k zistenej zmene pomerov len o 7 eur, čo neodôvodňovalo navýšenie vyživovacej povinnosti otca o 30 eur obzvlášť, keď napriek dvom prácam ostáva otcovi na jedlo, hygienu len nepatrná suma, pričom už v roku 2018 mu zamestnávateľ ponížil jeho pracovný záväzok, zatiaľ čo čisté príjmy matky narástli o viac ako 430 eur, ktoré spolu s výživným od otca pokrývali potreby maloletej. Súd tak na základe vykonaných dôkazov dospel k zjavne svojvoľným a na úkor otca aj k nepreskúmateľným skutkovým záverom, nemajúcim oporu vo vykonaných dôkazoch. Otec tvrdil, že nenastala žiadna závažná zmena pomerov. Napriek tomu, že maloletá začala navštevovať materskú školu, sa závažnejším spôsobom výdavky na ňu nezvýšili. Na maloletú boli zdokladované len výdavky v sume 157 eur mesačne. Ani pre nákup liekov nebol v konaní predložený žiaden dôkaz. Zistené náklady na maloletú oproti pôvodnému rozhodnutiu narástli najviac o 7 eur, takže k žiadnej závažnejšej zmene pomerov na strane maloletej nedošlo. Súd nebol procesne či ani materiálne oprávnený pristúpiť k zvýšeniu výživného, tobôž o 30% na sumu 130 eur. Otec má dve práce, jednu ako dizajnér spoločnosti U. s.r.o., druhú ako fotograf, z ktorých súdu zdokladoval svoj čistý mesačný príjem v sume 470 eur, z čoho mu po odpočítaní výdavkov na bývanie a bežné a zročné výživné v súhrnnej výške 417 eur zostáva len 54 eur na jedlo, hygienu a ošatenie, keď nové ošatenie si už roky nekupoval a stravovať

sa chodí primárne k rodičom. U otca došlo k objektívnemu zníženiu jeho príjmu od augusta 2017. V roku 2014 dosahoval príjem zo zamestnania aj zo živnosti spolu v priemere 449,69 eur mesačne, v roku 2015 to bolo 529,19 eur, v roku 2016 529,48 eur a v roku 2017 470,82 eur. V roku 2017 sa jeho príjem zo zamestnania znížil a to zo sumy 331,45 eur, ktorú dosahoval do júla 2017 na 165 eur, ktorú sumu dosahoval v auguste, v septembri, v októbri, novembri, decembri 2017 a ešte sa znížil na 147 eur v mesiacoch január a február v roku 2018. Takže na jeho strane došlo k objektívnemu poklesu príjmu zo zamestnania, takže už len z tohto skutkového dôvodu súd nebol oprávnený pristúpiť k zvýšeniu výživného už počnúc februárom 2018. Nie je možné nájsť si novú prácu z minúty na minútu, preukázal, že si prácu v odbore aktívne, avšak neúspešne hľadá. Nemá objektívne ani z čoho platiť, čo dokazuje aj jeho exekúcia na zdravotnom poistení v sume 158 eur, na ktorú si musel požičať. Životná úroveň maloletej výrazne presahuje objektívnu životnú úroveň otca, tvrdenie súdu o inzerátoch s údajnou ponukou mzdy 850 až 900 eur nie je v rozsudku nijako dôkazne podložené. Žiaden takýto inzerát nebol súdom daný k nahliadnutiu. T.č. nie sú na stránke W. <. Žiadne pracovné ponuky na pozíciu fotograf. Otec vykonával predmetné dve svoje práce pred počatím maloletej, tak po jej počatí, tak nemožno od neho požadovať, aby tieto zmenil, nebudaj ho za ich nezmenenie sankcionovať zvýšením výživného. Otec sa nevzdal žiadneho príjmu, čo preukázala aj matka, keď súdu predložila dôkazy, že v rámci tohto svojho podnikania otec pozitívne reaguje na úplne každý záujem o jeho fotografické služby. Súd odignoroval fakt, že otec si napriek uvedenému lepšie platenú prácu aktívne hľadá, keď aj sám oslovuje zamestnávateľov, ktorí však žiadnu vhodnú prácu pre neho nemajú, čo otec súdu aj osvedčil ich písomnými potvrdeniami, o ktorých však v napadnutom rozsudku nie je zo strany súdu žiadnej zmienky. Súd odignoroval aj jeho preukázané dlhodobé liečenie sa u lekára špecialistu - psychiatra. Nie je pravdivé svojvoľné tvrdenie súdu, že je v schopnostiach a možnostiach otca zarobiť v hrubom 850-900 eur mesačne. Nie je ani zrejme ani z rozsudku zistiť, z akých príjmov otca súd pri určovaní zvýšeného výživného vychádzal. Nemá problém s tým, aby maloletá požívala luxusné statky, problém vidí len v tom, že má minimálny príjem a nepožíva žiadne luxusné statky, keďže na tieto mu jeho príjem nestačí. Príjmy matky na rozdiel od jeho príjmov narástli o približne 430 eur. Už súčasne nastavené výživné 100 eur spolu s príjmami matky plne postačovalo na uspokojenie potrieb maloletej, keď matka okrem starostlivosti o maloletú mohla absolvovať dovolenky, plastické operácie a mohla si dovoliť aj pol roka nepracovať a užívať si voľno, takže má za to, že nie je dôvodné zvyšovať výživné. Takisto namieta proti povinnosti zaplatiť ročné výživné jednorazovou platbou. Navrhol rozsudok zmeniť a návrh na zvýšenie výživného zamietnuť.

3. Opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

4. Matka maloletej v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že otec maloletej vykonáva slobodné povolanie a preto sa nedá dokázať jeho skutočný reálny príjem. Odvoláva sa na nízke príjmy, ale napriek tomu jeho prezentácia na rôznych sociálnych sieťach hovorí priam o opaku. Maloletá začala navštevovať materskú školu a od septembra 2019 začne navštevovať prvý stupeň základnej školy. Navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359, § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 22P/27/2018 je zvýšenie výživného otca na maloletú C. L., nar. XX.XX.XXXX, s účinnosťou od 12.02.2018.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým súd zvýšil výživné otca na maloletú C. s účinnosťou od 12.02.2018 zo sumy 100 eur na sumu 130 eur mesačne a zároveň určil nedoplatok na ročnom výživnom za obdobie od 12.02.2018 do 30.04.2019 vo výške 438,21 eur, ktoré určil otcovi zaplatiť do 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutočný stav veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil, pričom svoje rozhodnutie náležite logicky

aj presvedčivo zdôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvej inštancie obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom v podrobnostiach na ne odkazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

9. Odvolací súd doplnil dokazovanie zistením aktuálnych pomerov rodičov i maloletej. Z výpovede právneho zástupcu otca maloletej i z potvrdenia zamestnávateľa otca zistil, že otec H. D. bol zamestnaný v spoločnosti U. s.r.o. L. a to v období od 01.06.2014 do 30.04.2019 pracoval ako prevádzkový pracovník s pracovným časom 30 hodín týždenne, ktorý bol znížený na 15 hodín týždenne z dôvodu zníženia počtu prevádzok spoločnosti. Pracovný pomer znovu uzatvorili dňa 01.08.2019 a trvá doposiaľ. Jeho pracovný čas je 20 hodín týždenne s tým, že od 13.03. do 31.05.2020 boli prevádzky povinne zatvorené a príjem bol z tohto dôvodu znížený na 80%. Z potvrdenia o príjme vyplynulo, že v roku 2019 za mesiace január až apríl u tohto zamestnávateľa dosiahol v priemere čistú mesačnú mzdu 173 eur, v roku 2019 od augusta do apríla 2020 priemerný čistý mesačný príjem predstavuje 252 eur. Z daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2019 vyplynulo, že otec mal základ dane 237 eur. Otec naďalej žije sám, u rodičov, nemá žiaden nehnuteľný majetok. Potvrdil, že o dcéru sa nestará, toto robí výlučne matka. Vyčíslené výdavky matkou otec nerozporoval, tieto sú však vyčíslené len o 7 eur vyššou sumou ako boli v pôvodnom konaní, nevidí preto dôvod na zvýšenie výživného. Matka na odvolacom pojednávaní uviedla, že od 1. septembra 2019 maloletá začala navštevovať základnú školu, ukončila prvý ročník. Od septembra 2020 bude druháčka. Otec sa o dcéru absolútne nestará, nezaujíma. Nie je s ňou v žiadnom kontakte. Od januára 2019 do augusta 2019 bola matka zamestnaná v kaderníckom salóne v J., kde dosahovala príjem približne 1.000 eur brutto. Od septembra 2019 do februára 2020 zmenila kadernícky salón, uvedomila si, že táto práca ju nenapĺňa, nechce ju takto vykonávať, že má navyše, preto sa rozhodla začať opäť podnikáť a otvoriť si vlastný salón, do čoho však došla pandémia, mimoriadna situácia, takže počas tejto koronakrízy žila z príjmov, ktoré si dovtedy zarobila a postupne si zariaďovala svoj vlastný kadernícky salón, ktorý teraz prvý mesiac prevádzkuje. Spolu s maloletou sa presťahovali z V. X. Y. do J., v dôsledku čoho sa jej zvýšilo nájomné z 240 eur mesačne na 560 eur mesačne, avšak v súčasnosti nemá výdavky s cestovaním do práce, keďže býva v mieste výkonu svojej práce, takže to, čo minula na cestovnom, v súčasnosti zaplatí na zvýšenom nájomnom. O maloletú sa stará sama, otec o túto nejaví záujem, s maloletou mala zvýšené výdavky aj z dôvodu, že je vo veku, kedy sa rýchlejšie vyvíja, rastie, keď začala navštevovať základnú školu, sa tieto výdavky ešte zvýšili, nakoľko bolo potrebné prerobiť jej izbu, ktorá bola v podstate bábätkovská, na izbu študentskú, keď potrebovala hlavne písací stôl, stoličku. Musela zakúpiť všetky školské pomôcky. Platí dcére obedy v škole, maloletá navštevovala tri krúžky: počítačový, krúžok kreslenia a krúžok baletu. Tieto boli v rámci školy, za každý platila 4 eurá mesačne. Keďže je na starostlivosť o maloletú sama, maloletá musela tieto krúžky navštevovať, nakoľko potrebovala byť čo najviac v práci, aby dokázala zarobiť finančné prostriedky. Obaja rodičia inú vyživovaciu povinnosť nemajú.

10. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že zvýšenie výživného je dôvodné a suma 130 eur je primeraná odôvodneným potrebám dieťaťa ako aj schopnostiam a možnostiam oboch rodičov. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že sa podstatným spôsobom zmenili pomery u maloletej, ktorá bola od posledného rozhodnutia, do podania návrhu o 2 a pol roka staršia, v súčasnosti už navštevuje základnú školu, od septembra 2020 pôjde do druhého ročníka. Takže jednoznačne sa zvýšili výdavky spojené s výživou maloletej. Pretože je zrejme, že výdavky na dieťa, ktoré rastie, sa úmerne veku zvyšujú, matka preukázala len základné výdavky, ktoré mala spojené s tým, že maloletá začala navštevovať materskú školu, kedy musela vynaložiť finančné prostriedky, ako napr. poplatok za škôlku, za stravu v škôlke, na ZRPŠ a to pravidelne mesačne. Pokiaľ bola maloletá s matkou v spoločnej domácnosti celodenne, tieto výdavky vynakladať nemusela. Sumu 130 eur mesačne odvolací súd považoval za primeranú potrebám maloletej v jej veku, odvolací súd tu poukazuje na skutočnosť, že je fakt, že matke maloletej sa zvýšil príjem oproti poslednému rozhodnutiu, kedy bola na materskej dovolenke. Matka však zabezpečuje sama výlučne celú starostlivosť o maloleté dieťa, otec sa o dcéru absolútne nezaujíma, nenavštevuje ju, nad rámec výživného žiadnym spôsobom neprispieva. Takže matka napriek tomu, že maloletá má 7 rokov, väčšiu časť svojej vyživovacej povinnosti stále kompenzuje svojou osobnou starostlivosťou o maloletú. Napriek tomu matka sa snaží zarobiť finančné prostriedky, aby mohla maloletej zabezpečiť riadnu výchovu a výživu a poskytnúť jej potrebnú starostlivosť, nakoľko zo sumy 130 eur od otca by táto nemohla byť riadne zabezpečená. Suma 130 eur predstavuje v podstate približne 4 eurá na deň, je teda zrejme, že z takejto finančnej čiastky denne sa nedá pokryť celá starostlivosť o dieťa. Takže matka okrem svojej osobnej starostlivosti sa podieľa na výžive svojej dcéry aj značnou finančnou čiastkou. Pokiaľ sa týka otca, tento deklaruje, že

nemá príjem zo svojej podnikateľskej činnosti, teda z fotografovania, má len príjem zo zamestnania 150 eur mesačne. V súčasnej dobe však nie je podstatné, či je otec umelec, či nie je umelec, podstatné je, že má zákonnú vyživovaciu povinnosť k svojej dcére, je zdravý (nebolo preukázané, že by mu zdravotný stav bránil vo výkone práce), práceschopný, má teda povinnosť zabezpečiť riadnu výživu svojmu dieťaťu. Otec je preto povinný snažiť sa aj iným spôsobom si zabezpečiť finančné prostriedky napr. rekvalifikáciou, rôznymi brigádami, hľadaním si zamestnania aj v inom obore, aj keď nie ako kvalifikovaný pracovník, navyše, ak v odbore fotograf sa už niekoľko rokov nedokáže uplatniť. Postoj otca k svojej vyživovacej povinnosti odvolací súd vyhodnotil ako nezodpovedný, a to nielen s prihliadnutím k tomu, že nemá takmer žiaden príjem, ale aj k tomu, že o dieťa sa absolútne nezaujíma.

11. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd považoval zvýšenie výživného za správne, výšku zvýšeného výživného takisto za primeranú a preto napadnutý rozsudok v súlade s § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil, keď správne súd prvej inštancie vyčíslil aj nedoplatok na zročnom výživnom a správne aj vzhľadom k výške nedoplatku určil otcovi povinnosť tento uhradiť v lehote 60 dní, čo je lehota proti zákonnej 3-dňovej predĺžená.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP za použitia § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok.

13. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).